

Toholammin Lepistössä 26. helmikuuta 2009/Kirjoitus Metsänhoitaja-lehdelle

ERKKI TUNKKARIN - KULTTUURIMETSÄNHOITAJAN MUISTOLLE

Kuva: Tuija Tunkkari-Kuoppala

Erkki Kalervo Tunkkari syntyi Vetelin Tunkkarin kylässä maanviljelijä-perheeseen 20.5. 1934 ja kuoli Kokkolassa pitkällisen sairauden jälkeen 4. 2. 2009. Erkistä ei koskaan tullut kunnan kaupunkilaista, vaan tuo Tunkkarin kylä oli jatkuvasti reimarina hänen elämänkaarellaan. Hän oli äskettäin vankkana talkoolaisena Tunkkarin kyläkirjan valmistamisessa. Erkki toimitti myös mainion muresanakirjan "Kasso isse" Halsualta, Kaustiselta ja Vetelistä ja keskipohjalaisen 25-juhla-antologian. Hänen kynästään on lähtenyt myös lukuisia lehtiartikkeleita. Kirjoittaminen olikin loppuun saakka Erkille läheinen harraste.

Tapasin Erkki Tunkkarin ensi kerran Kokkolan yhteislyseossa, josta Erkki tuli ylioppilaaksi 1954. Vietimme sitten kaksi yhteistä vuotta Metsätalolla Helsingissä, jossa jo saman maakunnan miehinä tutustuimmekin. Erkki valmistui metsänhoitajaksi yleislinjalta 1959. Kun pari vuotta myöhemmin työskentelin Britannian metsähallituksessa Englannin järviolueella, niin työnjohtajani kertoi opastaneensa joitakin vuosia aiemmin myös Erkkiä kesäharjoittelijana samoissa istutusmetsissä. Myös työskentely Pienpuualan toimikunnassa oli meitä yhdistävänä linkkinä.

Erkki Tunkkari täydensi opintojaan Metsähallituksen vuoden virkajarjoittelulla Keski-Pohjanmaalla Lestin hoitoalueessa Eskolan metsäradalla. Se oli lajissaan Suomen pisin (68 km) ja oli käytössä 1921-1961. Metsäratokokemus oli Suomessa metsänhoitajille harvinaista herkkua. Siitäpä Erkillä riitti tarinoitavaa, hänhän oli muutenkin armoitettu kertoja. Erkki lisäsi vielä opintojaan auskultoimalla metsäkoulun opettajaksi Kurun normaalimetsäkoulussa.

Niinpä ei ollutkaan suuri yllätys, että Erkki Tunkkari valitsi metsäalan kouluttajan tehtävät leipätyökseen Keski-Pohjanmaan metsänhoitolautakunnan ja sen seuraajien palveluksessa. Puhuminen ja opettaminenhan häneltä sujui. Tätä silmällä pitäen Erkki oli vielä täydentänyt opintojaan vuodella Washingtonin yliopistossa Seattlessa. Lännen puiden (Douglas, Sitka, punapuu) pituus kurkotteli sataan metriin ja ylikin. Tämä jättipuiden lumo ei Erkiltä koskaan haihtunut. Erkin aloitteesta ja ohjauksessa Alnus ry rakensi 2001 "Lännen lokari"-näyttelyn.

Muutamaa vuotta aiemmin Erkki soitteli minulle Helsinkiin. Maakunnan oma metsäkeskus oli lakkautettu. Mitä teemme metsänhoitolautakunnalta periytyville vanhoille metsätyövälineille? Yhdessä olimme hetimiten perustamassa Alnus ry:tä ja sille metsäkuulttuurikeskusta. Erkki ehti olla aktivistina yhdistyksen hallituksessa kahdeksan vuotta. Ansioistaan yhdistyksemme toiminnassa Erkki Tunkkari kutsuttiinkin viime vuonna Alnus ry:n ensimmäiseksi kunniajäseneksi.

Erkki Tunkkari osallistui aktiivisesti myös maanpuolustus- ja Rotarytoimintoihin. Sotilasarvoltaan hän oli yliluutnantti. Hänelle myönnettiin Keski-Pohjanmaan Maanpuolustajien kultainen ansiomitali, Suomen Valkoisen Ruusun Ritarikunnan ritarimerkki ja Tapion muistomitali. Erkkiä jäivät kaipaamaan puoliso, kolme tytärtä perheineen, sukulaiset ja laaja ystäväpiiri. Metsähengen, maakuntahengen, kulttuurihengen ja maanpuolustushengen ritari on meidät jättänyt, mutta runsaat kauniit muistot jäivät. Olen iloinen, että Erkki tunnisti minut vielä viime voimillaan neljä päivää ennen tuonen kutsua. Jäähvyäiset Erkille Yrjö Jylhän säkein:

"Öin taivas, öin taivas pois riisuu sulta vaivas.

*Öin uupunein se virvoittaa sun voimas uusien.
Ja viimein, ja viimein sua saattaa nurmen nukkujaa,
luo tummain kuusien."*

Matti Palo
Erkin pitkäaikainen toveri